

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบ ขอบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง
เรื่องควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2550

หลักการ

เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535 องค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง และนายอำเภอनावังจึงตราขอบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง เรื่องการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พุทธศักราช 2550 บังคับใช้ในเขตตำบลวังทอง อำเภอनावัง จังหวัดหนองบัวลำภู

เหตุผล

เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง มีความจำเป็นต้องตราขอบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง เรื่องควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2550 ออกใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง เพื่อควบคุมและปฏิบัติให้เป็นไปตามอัตราค่าธรรมเนียม ในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2550 ให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการนี้ เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลวังทองมีรายได้จากค่าธรรมเนียมและใบอนุญาตเพิ่มขึ้น เพื่อนำไปทำนุบำรุงท้องถิ่น และการบริหารด้านอื่นในกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลวังทองให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง
เรื่องควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2550

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง ว่าด้วยเรื่อง
ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2550 ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง

อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ.
2535 โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลวังทองและนายอำเภอनावัง จึงตรา
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง เรื่องควบคุม
การฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2550”

ข้อ 2 ให้ใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังทองนี้ ให้ใช้บังคับในเขต
องค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง ถัดจากวันประกาศใช้ข้อบัญญัตินี้

ข้อ 3 บรรดาข้อบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบคำสั่งอื่นๆ ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วใน
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง หรือซึ่งขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ที่มีใช้สัตว์ป่า และหมายความเฉพาะโค กระบือ
แพะ แกะ สุกร และสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เนื้อสัตว์” หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้ว ซึ่งมีได้ปรุงแต่ง
ให้เป็นอาหารหรือมิได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เปื่อยเน่า ทั้งนี้ไม่ว่าจะอยู่ในร่างแห่งสัตว์นั้นหรือชำแหละ
แล้ว

“โรงพักสัตว์” หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อนทำการฆ่าสัตว์

“โรงฆ่าสัตว์” หมายความว่าสถานที่กำหนดให้ทำการฆ่าสัตว์ตามข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลวังทองนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่าคณะกรรมการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่าย
เนื้อสัตว์

“พนักงานตรวจโรคสัตว์” หมายความว่า สัตวแพทย์หรือบุคคลอื่น ผู้ซึ่งนายก
องค์การบริหารส่วนตำบลแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตรวจโรคซึ่งมีในสัตว์หรือเนื้อสัตว์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงาน ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากนายก
องค์การบริหารส่วนตำบลวังทองให้ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ 5 ให้คณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังทองแต่งตั้งขึ้น

ข้อ 6 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ให้คำแนะนำต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในการออกกฎ ระเบียบ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบกิจการโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์

(2) ให้ความเห็นชอบในการออกประกาศหรือระเบียบตามข้อบัญญัตินี้

(3) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหรือผู้ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ 7 องค์การบริหารส่วนตำบลวังทองมีหน้าที่กำกับดูแลการตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และควบคุมการฆ่าสัตว์ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดที่ตั้ง เนื้อที่ แผนผัง และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้างและสุขลักษณะของโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์

(2) กำหนดวัน เวลาเปิดและปิดโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์

(3) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตามการดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์ และการฆ่าสัตว์ให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย การจัดให้มีที่รวบรวมหรือกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ การจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกันการระบาดของโรคติดต่อ

ข้อ 8 ผู้ใดมีความประสงค์จะตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ให้ขอรับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังทองกำหนด ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตรวจพิจารณาว่าผู้ขอรับใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่แล้วออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์แล้วแจ้งวินิจฉัยเป็นหนังสือไปยังผู้ขออุทธรณ์ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

ข้อ 9 ให้ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ต้องแสดงในอนุญาตไว้ ณ ที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ของตน

ข้อ 10 ในกรณีใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ สูญหาย บุกสลาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ ยื่นคำขอใบแทนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหาย บุกสลาย หรือถูกทำลาย

ข้อ 11 เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบลนี้ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่นายกองการ บริหารส่วนตำบลมอบหมายมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ได้ ไม่เกินครั้งละหนึ่งเดือน

ข้อ 12 ผู้ใดมีความประสงค์จะฆ่าสัตว์ให้แจ้งจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะ ดำเนินการฆ่าสัตว์ตามแบบที่กำหนดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และเสียอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่กำหนด แบบท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 13 ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์นำสัตว์ไปยังโรงพักสัตว์ และจะต้องฆ่าสัตว์นั้นในโรง ฆ่าสัตว์ตามวันและเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

ข้อ 14 ในกรณีต่อไปนี้จะฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ได้แต่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดตาม ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

(1) การฆ่าสัตว์ซึ่งต้องฆ่า ณ ที่ใดที่หนึ่งโดยเฉพาะ ตามพิธีกรรมทางศาสนา

(2) การฆ่าสัตว์ในท้องที่ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่นั้นประกาศเป็นครั้งคราวว่า เป็นท้องที่กัณดาร และจำเป็นต้องฆ่าสัตว์ในท้องที่นั้น

(3) การฆ่าสัตว์ในกรณีที่มีเหตุสมควรเป็นพิเศษ

ข้อ 15 ในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่ามันโรคระบาด หรือเป็น โรคที่มีลักษณะตามที่กำหนดในประกาศแบบท้ายข้อบัญญัตินี้ว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์ เชนนั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้

ภายหลังที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่อาจมีคำสั่งให้ดำเนินการการฆ่า สัตว์นั้นได้ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่ฆ่ามันเป็นโรคระบาดหรือเป็นโรคหรือมีลักษณะตามที่กำหนดใน กฎกระทรวงว่าไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์เช่นนั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำลาย เนื้อสัตว์นั้นเสียทั้งตัวหรือบางส่วน หรือจัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่ควรใช้เป็นอาหารเสียก่อนได้

ข้อ 16 ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเองหรือที่มีมิได้ถูกฆ่าตาม ข้อบัญญัตินี้ให้นำเนื้อสัตว์ของสัตว์นั้นซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมิได้ชำแหละไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ ตรวจ หรือมีเหตุสมควรจะขอให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ ได้ โดยเสียค่าธรรมเนียม ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงตามประกาศแบบท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 17 ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายหรือมิไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งเนื้อสัตว์ที่ถูกฆ่าโดยมิได้มีการแจ้ง ขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ 18 ผู้รับใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการฆ่าสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม ข้อ 9 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ 19 บรรดาใบอนุญาตฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ใดที่ได้ออกก่อนวันใช้ข้อบัญญัติ
นี้ให้ใช้บังคับต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๗๔ เดือนกันยายน พ.ศ. 2550

(นายทองคำ ประพฤติธรรม)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง

อัตราอากรและค่าธรรมเนียม

1. อากรการฆ่าสัตว์

โค	ตัวละ	12 บาท
กระบือ	ตัวละ	15 บาท
สุกร	ตัวละ	10 บาท
สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า 22.5 กิโลกรัม	ตัวละ	5 บาท
แพะ หรือ แกะ	ตัวละ	4 บาท
สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	4 บาท

2. ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์

โค	ตัวละ	12 บาท
กระบือ	ตัวละ	15 บาท
สุกร	ตัวละ	15 บาท
แพะ หรือ แกะ	ตัวละ	4 บาท
สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	4 บาท

3. ค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์

ตัวละ	3 บาท
-------	-------

4. ค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเองหรือที่มีได้ถูกฆ่าตามพระราชบัญญัตินี้

(ก) ค่าพาหนะของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของทางราชการ

(ข) ค่าเบี้ยเลี้ยงของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของทางราชการ

(ค) ค่าธรรมเนียมการประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์

โค	ตัวละ	12 บาท
กระบือ	ตัวละ	15 บาท
สุกร	ตัวละ	10 บาท
สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า 22.5 กิโลกรัม	ตัวละ	5 บาท
แพะหรือแกะ	ตัวละ	4 บาท
สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	4 บาท

5. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์และการฆ่าสัตว์ ฉบับละ 200 บาท

6. ค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ 50 บาท